

پرونده شماره ۱۰۵۱۷

Case No. 10517

شعبه یک

Chamber One

حکم شماره ۱-۱۰۵۱۷

Award No. 222-10517-1

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه دآوری دعاوی ایران- ایالات متحده
شیت ثبت - FILED	
Date	16 APR 1986
	تاریخ
	۱۳۶۵ / ۱۱ / ۲۷
No.	10517
	شماره

ادعای کمتر از ۲۵۰،۰۰۰ دلار،

امنای دانشگاه کلمبیا در شهر نیویورک،

مطروح توسط ایالات متحده آمریکا،

خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران،

خوانده.

حکم

حاضران:

از طرف خواهان:

آقای دی ام پرایس،

قائم مقام نماینده رابط ایالات متحده،

خانم ال . پلک

آقای ام . ای . رابین

دستیاران نماینده رابط

از طرف خوانده:-

آقای محمدکریم اشراق،

نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران

آقای علی اکبر ریاضی ،

آقای ابوالحسن محمدی ،

مشاوران حقوقی نماینده رابط

آقای سهراب ربیعی ،

دستیار نماینده رابط ،

آقای فرامرز مومنی ،

وکیل سازمان انرژی اتمی ایران .

اول - سوابق امر

- ۱ - در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۹ دی ماه ۱۳۶۰) ایالات متحده امریکا دادخواستی را که متضمن ادعائی کمتر از ۲۵۰،۰۰۰ دلار از طرف هیئت امنای دانشگاه کلمبیا در شهر نیویورک (" خواهان ") بود، علیه جمهوری اسلامی ایران ، یا بطور اخص ، سازمان انرژی اتمی ایران ("خواننده") به ثبت رساند.
- ۲ - در تاریخ ۱۶ دسامبر ۱۹۸۳ (۲۵ آذرماه ۱۳۶۲) پرونده به شعبه یک احاله شد، که به خواننده دستور داد لایحه دفاعیه خود را تا ۱۵ مارس ۱۹۸۴ (۲۴ اسفندماه ۱۳۶۲) به ثبت رساند.
- ۳ - متعاقب تقاضای خواننده دائر بر ارائه جزئیات بیشتر، به خواهان دستور داده شد تا ۱۵ مه ۱۹۸۴ (۲۵ اردیبهشت ماه ۱۳۶۳) دادخواست تکمیلی ، مدارک مستند، اظهارات کتبی شهود و یک لایحه توجیهی به ثبت برساند. مدارک مذکور در تاریخ ۱۴ مه ۱۹۸۴ (۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۶۳) ثبت گردید.
- ۴ - خواننده در ۱۴ فوریه ۱۹۸۵ (۲۵ بهمن ماه ۱۳۶۳) لایحه دفاعیه (منجمله ادعای متقابل)، مدارک مستند، اظهارات کتبی شهود و لایحه توجیهی خود را به ثبت رساند. در تاریخ ۲۸ فوریه ۱۹۸۵ (۹ اسفند ماه ۱۳۶۳) خواننده در تایید دفاعیه و ادعای متقابل خود، شهادت نامه‌ای از آقای دکتر مصطفی سهراب‌پور، مدیر سابق امور آموزشی سازمان انرژی اتمی ایران ، به ثبت رساند.
- ۵ - خواهان در تاریخ ۲۲ مه ۱۹۸۵ (اول خرداد ماه ۱۳۶۴) جوابیه خود را به لایحه دفاعیه و ادعای متقابل ، و خواننده در تاریخ ۳۰ اکتبر ۱۹۸۵ (۸ آبان ماه ۱۳۶۴) پاسخ خویش را به جوابیه به ثبت رساندند.
- ۶ - در ۱۳ دسامبر ۱۹۸۵ (۲۲ آذرماه ۱۳۶۴)، خواهان اسناد دیگری را به ثبت رساند که در جلسه استماع بدانها اشاره کرد. خواننده اظهار

داشت که در موقعیتی نیست که بتواند درباره مدارکی که دیرتر از موعد مقرر به ثبت رسیده‌اند اظهار نظر کند، ولی اعلام کرد نسبت به پذیرش آنها مخالفتی ندارد. رئیس شعبه اظهار داشت که دیوان در مورد پذیرش اسناد فوق بعد از جلسه استماع تصمیم خواهد گرفت.

۷ - جلسه استماع پرونده حاضر در ۱۷ دسامبر ۱۹۸۵ (۲۶ آذرماه ۱۳۶۴) تشکیل شد.

۸ - در تاریخ ۷ مارس ۱۹۸۶ (۱۶ اسفندماه ۱۳۶۴)، خواننده یک اظهاریه کتبی را تحت عنوان " مخالفت نسبت به ثبت خارج از موعد مدارک بیشتر توسط خواهان و ملاحظات دیگر" به ثبت رساند، که طی آن نسبت به پذیرش اسنادی که اندکی قبل از جلسه استماع توسط خواهان به ثبت رسیده بود، اعتراض کرد. اظهاریه مزبور شامل مطالبی درباره ماهیت دعوی نیز بود.

دوم - واقعیات و ادعاهای طرفین

الف - صلاحیت

۹ - خواهان یک شرکت خصوصی غیرانتفاعی نیویورک است که بدوا " در سال ۱۷۵۴ بنام " کینگز کالج " تشکیل شد. در سال ۱۹۱۲، قوه مقننه ایالت نیویورک، خواهان را به عنوان یک شخصیت حقوقی و " هیئت امنای دانشگاه کلمبیا در شهر نیویورک " به رسمیت شناخت. طبق سوگندنامه دبیر شرکت خواهان، دانشگاه توسط یک هیئت دائمی امناء مرکب از ۲۴ عضو اداره می‌شود، که همگی دارای نشانی در ایالات متحده بوده و اتباع آن کشورند.

۱۰ - خواننده ادعا می‌کند که خواهان واحدی بدون سهام سرمایه بوده، و لذا فاقد اهلیت جهت اقامه دعوی در دیوان می‌باشد و در تایید ادعای خود به " حکم تفسیری دیوان در مورد پرونده الف ۲ و استدلال مندرج در لایحه ایران در پرونده شماره ۱۱۱ استناد می‌کند.

ب- ادعا

۱۱ - در تاریخ ۲۰ ژوئن ۱۹۷۷ (۳۰ خردادماه ۱۳۵۶)، دکتر پی دلیولیکینز، رئیس دانشکده مهندسی و علوم (تجربی) دانشگاه به نمایندگی از طرف خواهان، و دکتر مصطفی سهراب پور، مدیر امور آموزشی سازمان انرژی اتمی ایران، قراردادی (" قرارداد ") بمنظور تدریس دروس بالاتر از لیسانس در رشته مهندسی به دانشجویان ایرانی بورسیه و منتخب سازمان مزبور منعقد نمودند.

۱۲ - بند ب ماده ۴ موافقتنامه مقرر می‌دارد:

" مصارف دانشگاهی عبارت است از هزینه نظارت، هزینه‌های اداری اضافی، ثبت نام، بیمه بهداشت، کامپیوتر و مصارف فرعی و هرگونه لوازم و خدمات (که در آن بکاره "CU" و سازمان انرژی اتمی توافق نمایند) که عادتاً به دانشجویان دیگر به رایگان داده نمی‌شود. این مخارج را سازمان انرژی اتمی مستقیماً و ظرف یک ماه از تاریخ صورت حساب به "CU" پرداخت خواهد کرد. هزینه طرح و اجرای برنامه برای مدت این قرارداد مبلغ ۱۲۶،۷۶۴ دلار است که از طرف "CU" روز یکم ژوئن ۱۹۷۷ صورت حساب آن صادر خواهد شد. اگرچه نظر بر این است که لااقل تعداد ۱۰ نفر دانشجوی فوق لیسانس و ۲ نفر دکتری در این برنامه شرکت کنند، معهداً این قرارداد هیچ یک از طرفین را ملزم نمی‌نماید که خود را بشماره حداقل دانشجویان منطبق سازند. با این وصف هزینه طرح و اجرای برنامه مبلغ ثابتی است، و پرداخت این مبلغ توسط "AEOI" و دریافت آن از طرف "CU" بدون توجه به تعداد دانشجویان شرکت کننده در این برنامه خواهد بود. صورت حساب هزینه‌های دیگر دانشگاهی برای هر سیمستر تحصیلی روز اول ژوئیه یا اول دسامبر قبل از طرف "CU" صادر خواهد شد "

طبق نرخ که در قرارداد مقرر شده است.

۱۳ - سازمان انرژی اتمی مبلغ لازم را برای " طرح و اجرای برنامه " پرداخت نمود، و اولین گروه دانشجویان برای سال تحصیلی ۷۸-۱۹۷۷ (۵۷-۱۳۵۶) ثبت نام کردند. در سال تحصیلی بعد، اعضاء گروه اول مجدداً " ثبت نام و دانشجویان جدیدی نیز در برنامه شرکت نمودند. ادعای حاضر بابت

هزینه‌های ادعائی پرداخت نشده برای ترمهای تابستان و پاییز سال ۱۹۷۸ و بهار سال ۱۹۷۹ عنوان شده است .

اولین بخش ادعا

۱۴ - خواهان ادعا می‌کند که ۲۱ دانشجو، شامل ۱۶ دانشجوی فوق لیسانس و ۵ داوطلب دوره دکتری در ترم پائیزی سال ۱۹۷۸ برنامه مزبور ثبت نام کردند، و سه نفر از این دانشجویان نیز در ترم تابستان قبلی شرکت نمودند. خواهان مضافاً " ادعا می‌کند که هزینه‌های این دانشجویان بابت ترمهای مزبور که خواننده طبق قرارداد ملزم به پرداخت آنها بوده تاکنون پرداخت نشده است . در " صورت حساب ترم پائیزی ۱۹۷۸ " خواهان ، هزینه‌های مزبور به قرار زیر ذکر شده است :

۱ -	هزینه‌های اداری برای اولین گروه ۱۲ نفری دانشجویان	۳,۷۸۶ دلار
۲ -	هزینه‌های اضافی اداری بابت ۹ دانشجوی جدید از قرار	
	۷۰۸ دلار برای هرنفر	" ۶,۳۷۲
۳ -	شهریه و حق التدریس	" ۴۲,۸۴۶
۴ -	حق استفاده از کامپیوتر برای پنج داوطلب دوره	
	دکتری از قرار ۲۰۰۰ دلار برای هرنفر	" ۱۰,۰۰۰

جمع ۳,۰۰۴ دلار

دومین بخش ادعا

۱۵ - خواهان ادعا می‌کند که پانزده دانشجو، منجمله چهار داوطلب دوره دکتری، در ترم بهاره ۱۹۷۹ این برنامه ثبت نام کردند. طبق " صورت حساب بهار ۱۹۷۹ " خواهان ، مبالغ زیر بابت دانشجویان مزبور هزینه شده است :

- ۱ - هزینه‌های اداری برای اولین گروه ۱۲ نفری دانشجویان ۳,۷۸۶ دلار
- ۲ - هزینه‌های اضافی اداری بابت سه دانشجوی جدید از قرار ۷۰۸ دلار برای هرنفر " ۲,۱۲۴
- ۳ - شهریه و حق التدریس ۱۱,۰۱۲ "
- ۴ - حق استفاده از کامپیوتر برای چهاردا و طلب دوره دکتری از قرار ۲۰۰۰ دلار برای هرنفر " ۸,۰۰۰
- ۵ - هزینه‌هایی که خواهان برای تهیه بلیط‌های هواپیما جهت مراجعت سه دانشجو و همسران و دو نفر از آنان به ایران، متحمل شده است " ۲,۱۱۵

جمع ۲۷,۰۳۷ دلار

۱۶ - خواهان ادعا می‌کند که صورت حسابهای ترم پاییز ۱۹۷۸ و بهار ۱۹۷۹ را بترتیب در تاریخهای ۱۴ دسامبر ۱۹۷۸ (۲۳ آذرماه ۱۳۵۷) و ۵ ژوئن ۱۹۷۹ (۱۵ خردادماه ۱۳۵۸) جهت آقای دکتر حسین مهبان ، نایب رئیس سازمان انرژی اتمی ارسال داشته است . خواهان اظهار می‌دارد که بار دیگر در ۱۳ سپتامبر ۱۹۷۹ (۲۲ شهریورماه ۱۳۵۸) طی چندین صورت حساب و نامه که به آقای دکتر آشا خاکپور و آقای دکتر فریدون سبحانی که هر دو از اعضای سازمان انرژی اتمی بودند ارسال داشته ، تقاضای پرداخت کل مبلغ ۹۰,۰۴۱ دلار نموده ، و نیز آقای پروفیسور امیرنهادی و مدیر برنامه ایرانی خواهان چندین بار به ایران مسافرت نموده و تماسهای متعددی جهت تحصیل وجوه بعمل آورده ولی موفق به اخذ آن نشده است .

۱۷ - بنابراین خواهان مجموعاً " ادعائی به مبلغ ۹۰,۰۴۱ دلار بعلاوه بهره متعلق بان را دارد و اضافه برآن $\frac{1}{4}$ % مبلغ ادعا ، یعنی ۱,۳۵۰ دلار امریکا بابت هزینه تهیه این ادعا مطالبه می‌نماید .

۱۸ - خواننده تصدیق می‌کند که قراردادی در تاریخ ۲۰ ژوئن ۱۹۷۷ (۳۱ خرداد ماه ۱۳۵۶) بین سازمان انرژی اتمی و دانشگاه مبادله گردیده، ولی مدعی است که خواهان نتوانسته " مجوز و موافقت کتبی سازمان درخصوص تمامی دانشجویان ادعائی را در این مورد ارائه نماید، زیرا که می‌بایستی برای این سازمان مشخص گردد که دانشجویان ادعائی از کارکنان سازمان انرژی اتمی ایران بوده و طبق موافقت و مجوز کتبی این سازمان به آن دانشگاه اعزام شده‌اند. " خواننده ادعا می‌کند که چون بار اثبات ادعا بعهده خواهان است، لذا وی باید اجازه کتبی سازمان انرژی در مورد کلیه دانشجویان بورسیه ادعائی را ارائه نماید.

۱۹ - خواننده همچنین ادعا می‌کند که دروس لازم مندرج در ماده ۲ قرارداد "به دانشجویان تدریس نشده است"، " هیچ آموزشی به دانشجویان داده نشده"، " کمک لازم، مؤثر و کافی در اختیار دانشجویان قرار نگرفته"، و اینکه " سرپرستی و نظارت و هماهنگی لازم و کافی برای دانشجویان " یامطلقاً" فراهم نشده یا کیفیت آن نازل بوده است. خواننده مضافاً مدعی است " نظرباینکه دوره کامل سه ساله آموزشی قرارداد با تمام نرسیده و ناقص بوده و تمامی دروس تدریس نگردیده و کارآموزان از دوره کارآموزی استفاده ننموده‌اند. " نتیجتاً " به نظر خواننده " سازمان انرژی اتمی از لحاظ حقوقی مسئول نیست هزینه خدماتی را به خواهان بپردازد که وی انجام نداده است".

۲۰ - در مورد هزینه‌هایی که بابت استفاده از کامپیوتر منظور شده است، خواننده منکر آن است که " دانشجویان عملاً" از دستگاه‌های کامپیوتر استفاده کرده باشند"، و ادعا می‌کند " نظرباینکه کارآموزان برای دوره‌های مربوطه از کامپیوتر استفاده ننموده‌اند، لذا قهراً" صورتحسابها بلا دلیل، غیرموجه و واهی بوده و از نظر این سازمان غیرقابل قبول است. "

۲۱ - در مورد بازپرداخت هزینه بلیط های هواپیما که به سه دانشجوی و همسران دونفر از آنان جهت مراجعت به ایران داده شده، خواننده اظهار می نماید که " هزینه بازگشت دانشجویان ارتباطی به این سازمان ندارد و خواننده تعهدی در قبال خواهان نسبت باین نوع هزینه برعهده نگرفته است "، و همچنین " به فرض اینکه دانشجویان مزبور توسط سازمان انرژی اتمی تعیین و معرفی شده باشند، باز هم دانشگاه راعا " و بدون اجازه سازمان اقدام کرده است. "

ج - ادعای متقابل

۲۲ - خواننده ادعای متقابلی را به ثبت رسانده است. وی ادعا می کند که قرار بود مبلغ ۱۲۶،۷۶۴ دلار آمریکا، بشرح بند ب ماده ۴ قرارداد، بابت هزینه طرح و اجرای برنامه برای یک دوره تحصیلی سه ساله بمصرف برسد، و چون موافقتنامه فقط به مدت دو سال اجرا شد، لذا خواهان یک سوم مبلغ را " بناحق دریافت داشته است " و برآن اساس ادعای متقابلی نسبت به مبلغ ۳۷،۷۷۹ دلار آمریکا اقامه نموده است. خواننده مضافاً " ادعا می کند که با پرداخت صورت حساب قبلی، وی مبلغ ۲۰،۰۰۰ دلار آمریکا اضافه پرداخت، بابت استفاده از دستگاه کامپیوتر که حسب ادعای وی، دانشجویان هرگز مورد استفاده قرار نداده اند بعمل آورده، و لذا استرداد این مبلغ را نیز مطالبه می کند. خواننده اظهار می دارد که حتی در اوائل سال ۱۹۷۸، طی تلگرامی به پرداخت این مبلغ اعتراض کرده است و نسخه ای از تلگرام مزبور را به عنوان پیوست لایحه دفاعیه خود ارائه داده است.

سوم - دلائل حکم

الف - قابل پذیرش بودن اسناد ثبت شده در خارج از مهلت

۲۳ - در مورد اسنادی که خواهان در ۱۳ دسامبر ۱۹۸۵ (۲۲ آذرماه ۱۳۶۴)

به ثبت رساننده، باید متذکر شد که دیوان هنگام اخذ تصمیم دربارۀ اینکۀ پذیرش سندی بعد از مهلت مقرر موجب تضييع حقوق يکي از طرفين مي شود يانه، محتوای سند و طول مدت و علت تاءخير را موردبررسی قرار مي دهد. در اين مورد خواهان، تسليم اسناد مزبور را تا چند روز قبل از جلسه استماع بتاءخير انداخت و هيچ دليل منطقي براي تاءخير خود ذکر نکرد. بنا بر اين، با اينکۀ خوانده با ثبت دير هنگام اسناد مزبور مخالفتي ابراز نکرده، با اين حال ديوان در صدور اين حکم اسناد مزبور را مورد توجه قرار نمي دهد.

با اتخاذ اين تصميم، ديگر لازم نخواهد بود اين امر مورد بررسی قرار گيرد که آيا مخالفت کتبي اخير خوانده با پذيرش اسناد مزبور به موقع انجام گرفته يا خير.

۲۴ - لايحه ناخواسته مورخ ۷ مارس ۱۹۸۶ (۱۶ اسفند ماه ۱۳۶۴) خوانده تا آن حد که وارد مسائل ماهوي مي گردد، خارج از مهلت و لذا غير قابل پذيرش مي باشد، و ديوان اين حکم را بدون توجه به لايحه مزبور صادر مي نمايد.

ب - صلاحيت

۲۵ - بديهي است که ادعا بنا بر مفهوم بيانیه حل و فصل دعاوی از " قرارداد " ي ناشی شده، و مستمرا " تحت مالکيت خواهان و در ۱۹ ژانويه ۱۹۸۱ (۲۹ دی ماه ۱۳۵۹) پابرجا بوده است.

۲۶ - در مورد استدلال خوانده مبني بر اينکۀ يک واحد غير انتفاعي اهليت اقامه دعوی در ديوان ندارد، ديوان عمومي در پرونده اينتريشنال اسکولز سرويسز اينکورپوريتد و شرکت ملي صنايع مس ايران، قرار اعدادی شماره ۱۱۱ - ۳۲ ديوان عمومي، مورخ ۶ آوريل ۱۹۸۴ (۱۷ فروردين ماه ۱۳۶۳) نظري مخالف آن ابراز و طی حکمی اعلام نمود که بند (ب) ماده ۷ بيانیه حل و فصل دعاوی، صلاحيت رسيدگی به دعاوی شرکتهاي غير انتفاعي و بدون سهام ايالات متحده را به ديوان اعطا مي کند.

- ۲۷ - در این امر اختلافی نیست که سازمان انرژی اتمی ، یک واحد تحت کنترل دولت ایران ، بنا به تعریف بند ۳ ماده ۷ بیانیه حل و فصل دعاوی، می باشد.
- ۲۸ - بنا بر این دیوان متقاعد شده است که صلاحیت رسیدگی به ادعای مزبور را دارد.

ج - ماهیت

- ۲۹ - در مورد هویت دانشجویان شرکت کننده در برنامه ، دیوان ملاحظه می کند که رالف ج شوارتس ، معاون دانشکده مهندسی و علوم کاربری و منصوب خواهان ، سوگندنامه ای را به ثبت رسانده است بدین مضمون که دانشجویانی که ادعای حاضر در رابطه با آنها اقامه شده توسط سازمان انرژی اتمی و بعد از مشورت با پروفسور امیرنیا و نندی، که به عنوان مدیر برنامه خدمت می کرد، انتخاب شدند. صورت حسابهای قبلی دانشگاه به موقع پرداخت شد، هر چند که هیچگونه نامه و سند رسمی در تایید اینکه دانشجویان در واقع بورسیه و منتخب سازمان انرژی اتمی بوده اند، مبادله نگردید. دیوان متقاعد شده که دانشجویانی که ادعای حاضر در رابطه با آنها اقامه گردیده بنحومقرر توسط سازمان انرژی اتمی انتخاب و معرفی شدند.
- ۳۰ - دیوان در مورد کیفیت خدمات خواهان خاطر نشان می سازد، که سازمان انرژی اتمی هیچگاه در طول برنامه درباره کیفیت خدمات خواهان شکایتی ابراز نکرد و مضافاً " با توجه باینکه سازمان انرژی اتمی دانشجویان را برای دومین سال برنامه مجدداً " ثبت نام کرده و دانشجویان جدیدی را نیز برای آن سال معرفی نموده، لذا می توان منطقاً " استنتاج کرد که از کیفیت آموزشی که به دانشجویان داده می شد رضایت داشته است.
- ۳۱ - خواننده نسبت به هزینه های استفاده از کامپیوتر، که بر مبنای بند ۵ ب ماده ۴ قرارداد می باشد اعتراض کرده است :

ماده ۴ - بند ۵ ب

حدا علی هزینه استعمال کامپیوتر و مخارج فرعی آن
که مدیر یا هم آهنگ کننده تصویب کرده باشد برای هر

هر دانشجوی دکتری -/۲۰۰۰ دلار درسیستمزخواهدبود. و از ۵۸ هزار دلار درکل مدت تحصیل درجه برای هر دانشجو تجاوز نخواهدکرد. لازم است که این وجه به منظور اجرای برنامه های اتمی کامپیوتری که خصوصا "مدت طولانی" دارند همواره آماده باشد. همه دانشجویان از تسهیلات کامپیوتری به همان اندازه دیگر دانشجویان CU مجا نا "استفاده خواهندکرد.

۳۲ - دیوان نتیجه میگیرد که در این ماده مقرر نشده که هزینه های دستگاه کامپیوتر باید در ازاء مدتی که " دانشجویان عملا" از دستگاه کامپیوتر استفاده می نمایند " پرداخت گردد بلکه در قرارداد یک حق الزحمه کلی برای هر دانشجوی دوره دکتری در هرسمستر در نظر گرفته شده است. چون دانشجویان بورسیه سازمان انرژی اتمی در دوره دکتری به تسهیلات موضوع این حق الزحمه دسترسی داشتند، لذا سازمان باید هزینه های مزبور را بپردازد.

۳۳ - در مورد بلیط های هواپیما که توسط خواهان پرداخت شده، باید متذکر شد که طبق بند ج ماده ۴ قرارداد، سازمان انرژی اتمی متعهد بود که هزینه های دانشجویان، منجمله هزینه مسافرت آنها را مستقیما" به خود دانشجویان بپردازد. خواهان ظاهرا" بلیط های در اختیار سه دانشجو و همسران دونفر از آنها قرارداد، زیرا این گروه در ایالات متحده سرگردان بوده و وجهی برای بازگشت به کشور خود نداشتند. سازمان انرژی اتمی در هر حال میبایستی مخارج مربوط به سه دانشجو را متحمل میشد، و در شرائط موجود در آن زمان خواهان حق داشت که هزینه کرایه هواپیمای آنها را تاء مین کند. ولی طبق قرارداد، سازمان انرژی اتمی تعهدی نداشته که کرایه هواپیمای همسران آنها را نیز بپردازد. لذا دیوان ادعا را تا آن حدی که به بازپرداخت کرایه هواپیمای خود دانشجویان مربوط میشود، میپذیرد، ولی بازپرداخت کرایه هواپیمای همسران آنها را مردود می شمارد.

۳۴ - در مورد اولین ادعای متقابل، دیوان نتیجه میگیرد که هزینه طرح و اجرا، حق الزحمه ثابتی است که معادل هزینه متحمل توسط خواهان

بابت شروع و تشکیل دوره تحصیلی است. صرفنظر از تعداد دانشجویی که عملاً در برنامه شرکت می‌کنند این رقم هزینه باید پیش‌پرداخت شود و غیرقابل استرداد است. هزینه‌مزبور هرچند که برنامه قبلاً از انقضای کامل مدت قرارداد خاتمه یافته باشد پرداختنی بود. دیوان نتیجه می‌گیرد که ادعای متقابل خوانده جهت بازپرداخت یک سوم حق الزحمه مزبور موجه نیست.

۳۵ - در مورد دومین ادعای متقابل، در ارتباط با بازپرداخت مبلغ ۲۰,۰۰۰ دلار آمریکا حق استفاده از دستگاه کامپیوتر، دیوان قبلاً اظهار داشته است که تعهد خوانده بموجب بند ب (۵) ماده ۴ قرارداد، ناظر بر پرداخت هزینه کامپیوتر و سایر مخارج مربوطه، منوط به استفاده عملی دانشجویان از وقت دستگاه کامپیوتر نبوده است. بنا بر این ادعای متقابل مزبور رد می‌شود.

د - بهره و هزینه‌ها

۳۶ - صورت حساب‌های نیمسال پاییز ۱۹۷۸ و بهار سال ۱۹۷۹ بترتیب در تاریخهای ۱۴ دسامبر ۱۹۷۸ (۲۳ آذرماه ۱۳۵۷) و ۵ ژوئن ۱۹۷۹ (۱۵ خردادماه ۱۳۵۸) صادر شده‌اند. بند ب ماده ۴ قرارداد مقرر می‌دارد که " صورت حساب هزینه‌های دیگر دانشگاهی برای هر نیمسال تحصیلی، روز اول ژوئیه (۱۰ تیر) یا اول دسامبر (۱۰ آذر) قبل ارسال خواهد شد. " به موجب همان ماده مقرر شده که هزینه‌های دانشگاهی باید ظرف یک ماه از تاریخ ارسال صورت حساب پرداخت گردد. با توجه به این امر و براساس رویه مندرج در پرونده سیلوانیا تکنیکال سیستمز اینکورپوریتد و جمهوری اسلامی ایران، حکم شماره ۱-۶۴-۱۸۰ مورخ ۲۷ ژوئن ۱۹۸۵ (۶ تیرماه ۱۳۶۳)، دیوان داوری بر این نظر است که بهره نسبت به مبالغ مورد حکم بطریق زیر باید محاسبه گردد: در مورد اولین قسمت ادعا و نسبت به مبلغ مورد حکم یعنی مبلغ ۶۳,۰۰۴ دلار آمریکا، به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال، از

تاریخ ۱۴ ژانویه ۱۹۷۹ (۲۴ دی ماه ۱۳۵۷)، در مورد دومین قسمت ادعا نسبت به مبلغ مورد حکم ، یعنی مبلغ ۲۶،۱۹۱ دلار آمریکا ، به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال از تاریخ اول اوت ۱۹۷۹ (۱۰ مردادماه ۱۳۵۸)، یعنی یک ماه بعد از تاریخ ارسال صورت حساب به نحو مقرر در قرارداد.

۳۷ - در مورد هزینه باید گفت که اصولاً " مانعی برای اعطای هزینه در مورد ادعاهای کمتر از ۲۵۰،۰۰۰ دلار وجود ندارد. ولی ، دیوان معتقد است که در پرونده حاضر، خواهان میزان هزینه‌ای را که جهت تهیه و تسلیم ادعا متحمل گردیده بطور رضایت بخش برای دیوان به اثبات رساننده . بنا بر این دیوان حکمی در مورد هزینه‌های این پرونده صادر نمی‌کند.

چهارم - حکم

۳۸ - بنا به دلائل فوق

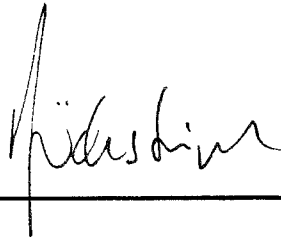
دیوان داوری حکمی بشرح زیر صادر می‌کند:

الف - خواننده ، جمهوری اسلامی ایران ، ملزم است که مبلغ هشتاد و نه هزار و یکصد و نود و پنج دلار آمریکا (۸۹،۱۹۵ دلار) ، با اضافه بهره ساده به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال ، که در مورد قسمت اول ادعا ، یعنی شصت و سه هزار و چهار دلار آمریکا (۶۳،۰۰۴ دلار) از تاریخ ۱۴ ژانویه ۱۹۷۹ (۲۴ دی ماه ۱۳۵۷) و نیز به نرخ ۱۱/۵ درصد در سال که در مورد قسمت دوم ادعا ، یعنی بیست و شش هزار و یکصد و نود و یک دلار آمریکا (۲۶،۱۹۱ دلار)، از تاریخ اول اوت ۱۹۷۹ (۱۰ مردادماه ۱۳۵۸) و در هر دو مورد تا تاریخی که کارگزار امانی به بانک امین دستور پرداخت از محل حساب تضمینی را بدهد، محاسبه خواهد شد به خواهان ، امانت دانشگاه کلمبیا در شهر نیویورک بپردازد. این تعهد با پرداخت از محل حساب تضمینی که طبق بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دی ماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر افتتاح شده ایفاء خواهد گردید.

ب - بقیه ادعا و ادعای متقابل از لحاظ ماهیت رد می‌شود.

- ج - هر یک از طرفین باید هزینه‌های داوری مربوط به خود را تقبل نماید.
- د - بدینوسیله این حکم جهت ابلاغ به کارگزارانی به ریاست دیوان
تسلیم می‌شود.

لاسه، ۱۶ آوریل ۱۹۸۶ (فروردین ماه ۱۳۶۵)

کارل - هاینس بوکشتیگل

رئیس شعبه یک

به نام خدا

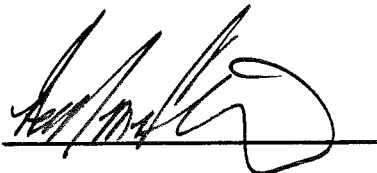

محسن مصطفوی

موافق با قسمتی و مخالف با قسمت

دیگری، رجوع شود به نظر مخالف

جداگانه

هوارد ام هولتزمن